

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 października 2017 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie z powództwa E. M. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki E. M. kwotę 2796,90 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1357,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy swoje rozstrzygnięcie oparł na następujących ustaleniach stanu faktycznego:

W dniu 30 stycznia 2015 roku doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzony został samochód marki A. (...) nr rej. (...) stanowiący własność K. P.. Kolizja drogowa zaistniała na terenie miasta W.. Sprawca kolizji był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. W dniu 30 stycznia 2015 roku poszkodowany K. P. wynajął od E. M. pojazd zastępczy marki D. D.. Poszkodowany K. P. oraz E. M. zawarli umowę najmu pojazdu zastępczego marki D. D. na okres od 30 stycznia 2015 roku do dnia roku , z dobową stawką najmu samochodu na kwotę 180,00 złotych netto. Samochód zastępczy był niezbędny poszkodowanemu K. P. do załatwiania przy jego użyciu wszelkich spraw życiowych. Z miejsca kolizji drogowej w mieście W. do miejsca zamieszkania poszkodowanego w miejscowości S. odległość wynosi około 40 kilometrów. W toku postępowania likwidacyjnego przed wniesieniem pozwu wypłacono odszkodowanie w kwocie 5276,70 złotych brutto z tytułu kosztów wynajmu pojazdu oraz kwotę 782,40 zł z tytułu kosztów holowania. Poszkodowany K. P. przelał na powódkę E. M. przysługującą mu wierzytelność o odszkodowanie z tytułu szkody poniesionej w związku z kolizją opisaną powyżej. Dobowa stawka czynszu najmu pojazdu zastępczego w segmencie pojazdu uszkodzonego A. (...) na rynku lokalnym poszkodowanego oraz w wypożyczalniach sieciowych działających na terenie całej Polski w okresie zima 2015 roku zawierała się w przedziale: 109,00 złotych netto - 220,00 złotych netto. Koszty holowania pojazdu A. (...) nr rej. (...) po zdarzeniu drogowym z dnia 30 stycznia 2015 roku wyniosły 3099,60 złotych brutto .

Jako podstawę prawną swojego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy podał art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. jest bezsporna. W ocenie Sądu Rejonowego roszczenie powoda było zasadne. Sąd Rejonowy stwierdził, iż samochód ten był niezbędny poszkodowanemu do dojazdu z miejsca zamieszkania do miejsca pracy oraz, nie budzi zdaniem sądu wątpliwości zasadność wynajmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego przez okres dokładnie wskazany w pozwie. Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że rzeczywisty czas trwania naprawy pojazdu poszkodowanego K. P. jest uzasadniony a stawka (180,00 złotych netto dziennie) nie jest rażąco wygórowana. Ustalając wysokość należnego poszkodowanemu K. P. odszkodowania Sąd wziął pod uwagę uzasadniony okres wynajmu samochodu zastępczego marki D. D. oraz dzienną stawkę umówionego czynszu najmu - 180,00 złotych netto (221,40 złotych brutto) i uznał że powódce E. M. przysługuje prawo żądania odszkodowania w kwocie 5756,40 złotych brutto z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego oraz kwota 2317,20 złotych tytułem wydatków w postaci kosztów holowania pojazdu A. (...) po zdarzeniu drogowym z dnia 30 stycznia 2015 roku. Koszty holowania uszkodzonego samochodu A. (...) to kwota 3099,60 złotych, zaś pozwana wypłaciła z tego tytułu dobrowolnie przed procesem jedynie kwotę 782,40 złotych. Z tych wszystkich względów sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki E. M. dodatkowe odszkodowanie w kwocie 2796,90 (488,70 złotych oraz 2317,20 złotych). Jako podstawę odsetek Sąd Rejonowy wskazał art. 481 § 1 k.c. O kosztach procesu sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c.

Od powyższego wyroku apelację złożył pozwany (...) SA w W. zaskarżając je w zakresie kwoty 2317,20 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5.04.2015 r. do dnia zapłaty, a także w pkt 2 w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenie prawa materialnego tj. art. 805 k.c. w związku z art. 822 i 361 § 1 k.c. poprzez zasądzenie odszkodowania z tytułu kosztów holowania nie pozostającego w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą. Skarżący wskazał, iż powyższy zarzut stanowi także nierozpoznanie istoty sprawy poprzez nie odniesienie się do zarzutu zawyżenia kosztów holowania i pominięcie, zgłoszonego w odpowiedzi na pozew, wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, na okoliczność średnich kosztów holowania uszkodzonego pojazdu na trasie W. -S.. W konsekwencji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w zaskarżonej części, oraz o zasądzenie od powódki na

rzecz pozwanego kosztów postępowania za I i II instancję wg. norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie go do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik powoda wnosił o jej oddalenie i zasądzenie kosztów w postępowaniu apelacyjnym według norm prawem przepisanego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako niezasadna podlegała oddaleniu.

Odnosząc się do zarzuty nierozpoznania istoty sprawy trzeba wskazać, iż jest on chybiony. Zgodnie bowiem z przyjętym w orzecznictwie stanowiskiem do nierozpoznania istoty sprawy dochodzi wówczas, gdy rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji nie odnosi się do tego, co było przedmiotem sprawy, gdy sąd zaniechał zbadania materialnej podstawy żądania albo merytorycznych zarzutów strony, bezpodstawnie przyjmując, że istnieje przesłanka materialnoprawna lub procesowa unicestwiająca roszczenie. Przy czym nierozpoznanie istoty sprawy nie jest równoznaczne z niedokładnościami postępowania, polegającymi na tym, że sąd pierwszej instancji nie wziął pod rozwagę wszystkich dowodów, które mogły służyć do należytego rozpoznania sprawy lub nie rozważył wszystkich okoliczności por. (Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 2 października 2014 r. IV CZ 54/14.) Natomiast w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił podstawę materialną żądania pozwu, nie uwzględniając i nie odnosząc się rzeczywiście do zarzutów pozwanego w zakresie kosztów holowania, co do których pozwany twierdził, iż były zawyżone. Nie oznacza to jednak, że Sąd Rejonowy nie rozpoznał istoty sprawy w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c. Otóż jako podstawę materialną żądania zwrotu kosztów holowania Sąd Rejonowy prawidłowo wskazał, art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. przyjmując, że powód uwodnił poniesienie kosztów holowania w kwocie 3099,60 złotych oraz zasadność ich poniesienia w drodze dowód w postaci zeznań powódki i faktury. Ma rację pozwany wskazując, że poważając powyższe twierdzenia powoda w zakresie zasadności kosztów holowania zgłosił w odpowiedzi na pozew wniosek dowody o dopuszczenia dowodu z opinii biegłego na okoliczność średnich kosztów holowania. Powyższego jednak wniosku Sąd nie uwzględnił, czemu dał wyraz w postanowieniu dowodowym z dnia 8 grudnia 2016 roku, które zapadało na rozprawie, na której obecny był pełnomocnik pozwanego. Od powyższego postanowienia pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń w trybie art. 162 k.p.c., nie zgłaszał również żadnych uwag do opinii biegłego, nie ponawiał także wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia kosztów holowania mimo, że znana mu była teza dowodowa dopuszczona przez Sąd do biegłego oraz treść opinii. Tym samym okoliczność, że pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, nie zwrócił sądowi uwagi na uchybienie przepisom postępowania, wnosząc zastrzeżenie do protokołu w trybie art. 162 k.p.c. musi być potraktowana jako pozbawianie się możliwości podniesienia tychże zarzutów w dalszym toku sprawy. Cytowany przepis bowiem wprowadza prekluzję zarzutów dotyczących niektórych naruszeń prawa procesowego skutkującą, przy braku zgłoszenia przez stronę zastrzeżenia, bezpowrotną utratą możliwości powoływania się na takie uchybienia w dalszym toku postępowania, a więc także w postępowaniu apelacyjnym, chyba że chodzi o przepisy prawa procesowego, których naruszenie sąd powinien wziąć pod rozwagę z urzędu, albo że strona nie zgłosiła zastrzeżeń bez swej winy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2009 r., IV CSK 185/09, Monitor Prawniczy 2009/20/1082; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2005 r., III CZP 55/05, niepubl.).

Reasumując, zdaniem Sądu Okręgowego należy podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, zgodnie z którym powód w drodze zeznań powódki i dokumentów wykazał zasadność holowania oraz jego koszt, a pozwany poprzez swoje zaniechanie i nie ponowienie wniosku o biegłego czy zmanifestowanie niezadowolenia w trybie art. 162 k.p.c. z kształtu tezy dowodowej jaką dopuścił Sąd dla biegłego, nie wykazał aby koszt tego holowania objęty fakturą był nadmierny, pomimo spoczywającego na nim ciężaru dowodowego. Wskazać tu trzeba, iż że zgodnie z ogólną regułą, wyrażoną w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Wskazana zasada oznacza, że powód składając pozew powinien udowodnić fakty, które w jego ocenie świadczą o zasadności powództwa. Udowodnienie faktów może nastąpić przy pomocy wszelkich środków dowodowych przewidzianych przez kodeks postępowania cywilnego. Nie ulega także wątpliwości, że co do zasady to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia twierdzeń zawartych w pozwie, bowiem to on domaga się zapłaty i powinien

udowodnić zasadność swojego roszczenia. Reguła dotycząca ciężaru dowodu nie może być jednak pojmowana w ten sposób, że ciąży on zawsze na powodzie. W zależności od rozstrzyganych w procesie kwestii faktycznych i prawnych ciężar dowodu co do pewnych faktów będzie spoczywał na powodzie, co do innych z kolei – na pozwanym. Zdaniem Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie co do zasady to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia istnienia dochodzonego pozwem roszczenia, bowiem to ona domagała się zapłaty odszkodowania (w wysokości kosztów holowania). Trzeba w tym miejscu jednak podkreślić, że powódka zeznała dokładnie jak obliczyła koszt holowania i jak wyglądała trasa holowania i organizacja całego holowania. Stąd Sąd Rejonowy prawidłowo z zgodnie z wytycznymi art. 805 k.c. w związku z art. 822 i 361 § 1 k.c. ustalił, iż koszt ten wynosi 3099,60 zł. Zwłaszcza, że powódka w sposób spójny wyjaśniła, iż koszt ten obejmuje załadunek i rozładunek, dojazd na miejsce kolizji z jej siedziby tj. 189 km, koszt holowania lawetą na odcinku 176 km, powrót 43 km. Potwierdził to również świadek P. (k. 63 v akt sprawy). Stąd w ocenie Sądu Okręgowego zarzut apelacji oparty na naruszeniu przepisów prawa materialnego nie jest zasadny i musi skutkować oddaleniem apelacji jako bezzasadnej.

Wobec czego Sąd Okręgowy działając na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Pozwany przegrał sprawę w całości, w związku z czym powinien zwrócić stronie przeciwnej poniesione przez niego koszty procesu. Sąd Okręgowy zasądził na rzecz powoda od pozwanego kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. Wynagrodzenie pełnomocnika powoda zostało ustalone na podstawie Rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800; zm.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1668.).

Magdalena Rychter-Raj Tomasz Bajer Marzena Eichstaedt